YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu neljäs jaosto)
8 päivänä joulukuuta 1998 *

Asiassa T-38/98,

Associazione Nazionale Bieticoltori (ANB), Italian oikeuden mukaan perustettu yhdistys, kotipaikka Rooma,

Francesco Coccia, kotipaikka Manfredonia (Italia),

Vincenzo Di Giovine, kotipaikka Lucera (Italia),

edustajinaan asianajajat Luigi Filippo Paolucci ja Gian Piero Galletti, Bologna, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arsène Kronshagen, 22 rue Marie-Adélaïde,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat John Carbery ja Antonio Tanca, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan sokerijuurikkaan tuottajille annettavan tuen myöntämistä koskevan luvan antamisesta Portugalille ja kansallisten tukien poistamisesta markkinointivuodesta 2001/2002 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2613/97 (EYVL L 353, s. 3) 2 artiklan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Moura Ramos sekä tuomarit R. García-Valdecasas, V. Tiili, P. Lindh ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4; jäljempänä asetus N:o 1785/81), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 1785/81 ja tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotukeen sovellettavista yleisistä säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 1010/86 muuttamisesta 24 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1), 46 artiklassa säädetään, että Italian tasavallalla ja Espanjan

kuningaskunnalla on oikeus myöntää artiklassa säädetyin edellytyksin sokerijuurikkaan tuottajille mukautustukea.

2 Asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 2 kohdassa Italian alue jaetaan "pohjoiseen alueeseen", "keskialueeseen" ja "eteläalueeseen". Sallitut tukimäärät alenevat asteittain ajan kuluessa ("pehmeä lasku"). Sallittujen tukimäärien alentaminen on pohjois- ja keskialueilla merkittävää, mutta eteläalueella vähemmän merkittävää. Markkinointivuoden 1995/1996 osalta sallittu tukimäärä oli siten 8,15 ecua 100 kilogrammaa valkoista sokeria kohti pohjois-, keski- ja eteläalueilla, kun taas viimeisen markkinointivuoden, joka Italian kolmen alueen osalta on vahvistettu, eli markkinointivuoden 1999/2000 osalta määriksi vahvistettiin 1,09 ecua (pohjoinen alue), 2,17 ecua (keskialue) ja 5,98 ecua (eteläalue) 100 kilogrammaa valkoista sokeria kohti. Asetuksessa sallitaan lopuksi, joskin ainoastaan eteläalueelle, markkinointivuoden 2000/2001 osalta 5,43 ecun määrä 100 kilogrammaa valkoista sokeria kohti.

3 Sokerijuurikkaan tuottajille annettavan tuen myöntämistä koskevan luvan antamisesta Portugalille ja kansallisten tukien poistamisesta markkinointivuodesta 2001/2002 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2613/97 (EYVL L 353, s. 3; jäljempänä asetus N:o 2613/97) 1 artiklassa Portugalille annetaan tietyin edellytyksin lupa myöntää markkinointivuosina 1998/1999—2000/2001 sokerijuurikkaan tuottajille mukautustukea. Asetuksen 2 artiklassa säädetään, että markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen 1 artiklassa tarkoitettu tuki sekä asetuksen N:o 1785/81 46 artiklassa tarkoitetut tuet poistetaan.

4 Asetus N:o 2613/97 julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 24.12.1997.

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

5 Kantajana oleva Associazione Nazionale Bieticoltori (ANB) on yhdistys, joka valvoo italialaisten sokerijuurikkaan tuottajien etuja. Muut kantajat ovat italialaisia sokerijuurikkaan tuottajia, jotka toimivat asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohdassa määritellyllä eteläalueella.

6 Koska kantajat katsoivat, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklalla loukataan lainvastaisesti eteläalueella toimivien sokerijuurikkaan tuottajien etuja, ne nostivat käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.3.1998 jättämällään hakemuksella.

7 Vastaaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittänyt tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.5.1998 jättämällään erillisellä asiakirjalla. Kantajat ovat jättäneet kyseistä oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 13.7.1998.

8 Euroopan yhteisöjen komissio ja Associação dos Refinadores de Açúcar Portugueses, joka on Portugalin oikeuden mukaan perustettu yhdistys, toimittivat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.7.1998 ja 11.8.1998 väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

Asianosaisten vaatimukset

9 Kantajat vaativat kanteessaan, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 2613/97 2 artiklan;

— velvoittaa asian häviävän asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

10 *Vastaaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin*

— jättää kanteen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 Kantajat vaativat tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan oikeudenkäyntiväitteen osalta jättämissään huomautuksissa kyseisen oikeudenkäyntiväitteen hylkäämistä.

Tutkittavaksi ottaminen

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan nojalla hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Käsiteltävässä asiassa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävästi tietoja asiakirjojen perusteella ja päättää, ettei suullista käsittelyä aloiteta.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

13 Vastaaja väittää, ettei EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa lähtökohtaisesti myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille oikeutta nostaa kannetta yleisesti sovellettavia säädöksiä, kuten neuvoston antamia asetuksia, vastaan.

14 Vastaaja täsmentää tältä osin, että kanteen kohteena olevan säädöksen yleinen sovellettavuus käy ilmi säädöksen nimikkeen lisäksi myös sen sisällöstä. Asetuksen N:o 2613/97 2 artikla ei vastaajien mukaan missään tapauksessa koske kantajia erikseen. Kyseinen säännös ei myöskään koske kantajia suoraan, koska siinä jätetään jäsenvaltioille harkintavaltaa markkinointivuoden 2000/2001 loppuun saakka.

15 Kantajat väittävät, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklalla on oikeusvaikutus, nimittäin tukia koskeva kielto, joka on voimassa markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen. Vastaajien mukaan kielto koskee heitä suoraan, koska kyseinen säännös ei edellytä kansallisten viranomaisten täytäntöönpanotoimenpiteitä.

16 Kantajat väittävät lisäksi, että eteläalueen sokerijuurikkaan tuottajat ovat ainoat, joihin riidanalainen säännös vaikuttaa suoraan. Kantajien mukaan kyseisten tuottajien välittömän edun mukaista olisi markkinointivuoden 2000/2001 jälkeen säilyttää järjestelmä, jonka perusteella olisi mahdollista myöntää tukia niiden haittojen korvaamiseksi, joita sokerijuurikkaan viljely kyseisellä alueella ominaisesti aiheuttaa, vaikka järjestelmään kuuluisivatkin progressiiviset vähennykset.

17 Kanteen kohteena oleva säännös ei kantajien mukaan kuitenkaan ole yleisesti sovellettava siltä osin kuin se pääasiallisesti koskee ennen kaikkea eteläalueen sokerijuurikkaan tuottajia. Kantajat korostavat tältä osin, että asetuksessa N:o 2613/97 säädetty tukia koskeva kielto on erityisen raskas Italian eteläalueen kannalta, koska kyseinen alue voisi vielä saada tukea markkinointivuoden 2000/2001 osalta, toisin kuin Espanja sekä Italian pohjoinen alue ja keskialue. Eteläalueen sokerijuurikkaan tuottajat ovat näin ollen sellaisessa erityisessä asemassa, joka erottaa heidät kaikista muista tahoista.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

18 On muistettava, että perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetusta vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siitä edellytyksestä, että riidanalainen asetus on tosiasiassa päätös, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen. Oikeuskäytännössä on lisäksi täsmennetty, että asetuksen ja päätöksen erotteluperusteita on etsittävä siitä, onko kyseessä oleva säädös yleisesti sovellettava (ks. esim. asia C-168/93, Gibraltar ja Gibraltar Development v. neuvosto, määräys 12.7.1993, Kok. 1993, s. I-4009, 11 kohta ja asia T-107/94, Kik v. neuvosto ja komissio, määräys 19.6.1995, Kok. 1995, s. II-1717, 35 kohta). Säädös on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille (ks. asia 307/81, Alusuisse Italia v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 9 kohta; asia C-321/95 P, Greenpeace Council ym. v. komissio, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651, 27 ja 28 kohta ja em. asia Kik v. neuvosto ja komissio, määräyksen 35 kohta).

19 Asetuksen N:o 2613/97 2 artiklassa säädetään, että markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen kyseisen asetuksen 1 artiklassa ja asetuksen N:o 1785/81

46 artiklassa tarkoitetut tuet poistetaan. Tällaista toimenpidettä sovelletaan objektiivisesti määritellyssä tilanteessa ja sillä on oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille, nimittäin jäsenvaltioille ja sokerijuurikkaan tuottajille. Kyseessä on näin ollen yleisesti sovellettava toimenpide.

20 Oikeuskäytännössä on kuitenkin täsmennetty, että tietyissä tilanteissa yleisesti sovellettava toimi voi koskea joitakin asianomaisista taloudellisista toimijoista erikseen (ks. asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta). Tällaisessa tapauksessa yhteisön säädös voi olla samanaikaisesti luonteeltaan normatiivinen ja tiettyjä taloudellisia toimijoita kohtaan luonteeltaan päätös (ks. yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta). Tilanne on tällainen silloin kun kyseinen säädös vaikuttaa luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista (ks. em. asia Codorniu v. neuvosto, 20 kohta ja asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 36 kohta).

21 Käsiteltävässä tapauksessa on kyseinen oikeuskäytäntö huomioon ottaen tarkistettava, koskeeko asetuksen N:o 2613/97 2 artikla kantajia niille tunnusomaisten erityispiirteiden vuoksi tai onko olemassa sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella nämä erottuvat kaikista muista kyseiseen säännökseen nähden.

22 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensiksi, että vaikka asetus on omiaan vaikuttamaan kantajien Coccia ja Di Giovine tilanteeseen, tämä ei kuitenkaan riitä erottamaan heitä kaikista muista. Riidanalainen säännös koskee heitä itse asiassa ainoastaan siksi, että he objektiivisesti katsoen ovat sokerijuurikasalalla toimivia taloudellisia toimijoita samalla tavalla kuin kaikki muut samaa toimintaa harjoittavat taloudelliset toimijat Euroopan yhteisössä.

23 Verrattaessa Italian eteläalueella nykyisin sovellettavaa järjestelmää Italian muilla alueilla ja Espanjassa sovellettavaan järjestelmään (ks. edellä oleva 2 kohta) voidaan toki todeta, että asetuksen N:o 2613/97 2 artiklan vaikutukset voivat olla huomattavasti tuntuvampia Italian eteläalueella, koska sallittujen tukimäärien progressiivinen alentaminen ei ole siellä yhtä merkittävää kuin muilla alueilla. Toisaalta se, että kanteen kohteena olevalla säännöksellä voi olla erilaisia konkreettisia vaikutuksia niiden eri oikeussubjektien osalta, joihin sitä sovelletaan, ei ole ristiriidassa sen kanssa, että säädös on luonteeltaan asetus (ks. tältä osin asia T-472/93, Campo Ebro ym. v. neuvosto, tuomio 21.2.1995, Kok. 1995, s. II-421, 36 kohta ja asia C-409/96 P, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 37 kohta). Kantajat Coccia ja Di Giovine ovat suhteessa asetuksen N:o 1785/81 46 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tukien sallimista koskevaan järjestelmään ja asetuksen N:o 2613/97 2 artiklassa säädettyyn kieltoa koskevaan järjestelmään sitä paitsi samassa tilanteessa kuin kaikki muut eteläalueella toimivat sokerijuurikkaan tuottajat (ks. vastaavasti asia 34/88, Cevap ym. v. neuvosto, määräys 12.10.1988, Kok. 1988, s. 6265, 15 kohta; asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 42 kohta ja yhdistetyt asiat T-14/97 ja T-15/97, Sofivo ym. v. neuvosto, määräys 25.6.1998, Kok. 1998, s. II-2601, 37 kohta).

24 Edellä mainitusta seuraa, että asetuksen N:o 2613/97 ei voida katsoa koskevan kantajia Coccia ja Di Giovine erikseen.

25 Toiseksi on muistettava, että yhdistysten nostamat kumoamiskanteet voidaan ottaa tutkittaviksi kolmessa tilanteessa, eli:

a) kun lainsäännöksessä annetaan ammatillisille yhdistyksille nimenomaisesti prosessuaalisia oikeuksia (ks. asia 191/82, Fediol v. komissio, tuomio 4.10.1983, Kok. 1983, s. 2913, 28—30 kohta ja em. asia Vittel ym. v. komissio, 39—42 kohta);

b) kun yhdistys edustaa sellaisten yritysten etuja, joilla itsellään olisi oikeus nostaa kanne (ks. yhdistetyt asiat T-447/93, T-448/93 ja T-449/93, AITEC ym. v. komissio, tuomio 6.7.1995, Kok. 1995, s. II-1971, 62 kohta);

c) kun yhdistys erottuu muista sillä perusteella, että toimi vaikuttaa sen omiin etuihin yhdistyksenä, erityisesti koska kumoamisvaatimuksen kohteena oleva säädös vaikuttaa sen asemaan neuvottelijana (ks. yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219, 21—24 kohta ja em. asia Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomion 64 kohta).

26 Yhteisöjen tuomioistuin ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat näissä kolmessa tilanteessa ottaneet huomioon myös sen, että kyseinen yhdistys on osallistunut menettelyyn (ks. asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. II-1559, 62 kohta).

27 Ensimmäisen edellä mainitun tilanteen osalta riittää toteamus, että sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevissa säännöksissä ei myönnetä yhdistyksille minkäänlaisia prosessuaalisia oikeuksia.

28 Toisen edellä mainitun tilanteen osalta on todettava, että sen vuoksi, että riidanalainen säännös vaikuttaa vastaisuudessa sokerijuurikkaan tuottajiin, joita Associazione Nazionale Bieticoltori edustaa, kyseiset tuottajat eivät voi erottua kaikista muista, koska ne ovat vastaavassa tilanteessa kuin mikä tahansa muu toimija, joka

voi ryhtyä toimimaan samoilla markkinoilla (ks. tältä osin asia T-116/94, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori v. neuvosto, määräys 11.1.1995, Kok. 1995, s. II-1, 28 kohta ja em. asia Federolio v. komissio, määräyksen 67 kohta).

29 Kolmannen edellä mainitun tilanteen osalta on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tietyn yksityisten oikeussubjektien ryhmän yhteisiä etuja edistämään perustettua yhdistystä ei voi koskea erikseen sellainen säädös, joka koskee tämän ryhmän yleisiä etuja, ja tämän vuoksi se ei voi nostaa kumoamiskannetta, koska sen jäsenet eivät erikseenkään voi näin tehdä (asia 72/74, Union syndicale ym. v. neuvosto, tuomio 18.3.1975, Kok. 1975, s. 401, 17 kohta; asia 117/86, UFADE v. neuvosto ja komissio, määräys 5.11.1986, Kok. 1986, s. 3255, 12 kohta; em. asia AITEC ym. v. komissio, tuomion 54 kohta ja asia T-585/93, Greenpeace ym. v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, 59 kohta). Tiettyjen erityisten seikkojen perusteella, kuten sen, että yhdistys on osallistunut perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitetun säädöksen antamiseen johtaneeseen menettelyyn, voidaan kuitenkin ottaa tutkittavaksi sellaisen yhdistyksen nostama kanne, jonka jäseniä riidanalainen säädös ei koske suoraan ja erikseen, erityisesti sen vuoksi, että säädös vaikuttaa yhdistyksen asemaan neuvottelijana (em. asia Federolio v. komissio, määräyksen 69 kohta).

30 Tältä osin on todettava, että asetus N:o 2613/97 ei toisaalta koske erikseen kantajana toimivan yhdistyksen jäseniä (ks. edellä oleva 27 kohta) ja ettei se toisaalta vaikuta yhdistyksen omiin etuihin. Yhdistys nimittäin ainoastaan puolustaa sokerijuurikkaiden tuottajina toimivien jäsentensä etuja. Sen etu ei erotu italialaisten sokerijuurikkaan tuottajien edusta (ks. vastaavasti em. asia Federolio v. komissio,

määräyksen 71 ja 72 kohta). Kantajana oleva yhdistys ei ole myöskään osallistunut neuvottelijana kyseisen asetuksen antamiseen johtaneeseen menettelyyn.

31 Edellä mainitusta seuraa, ettei Associazione Nazionale Bieticoltori erotu muista minkään sellaisen arviointiperusteen nojalla, joka oikeuskäytännössä on hyväksytty yhdistyksen nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen perustaksi.

32 Yksikään kantajista ei näin ollen täytä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

33 Edellä esitetystä seuraa, että kanne jätetään tutkimatta, eikä väliintulohakemuksia ole tarpeen käsitellä.

Oikeudenkäyntikulut

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja koska vastaaja on sitä vaatinut, ne on velvoitettava vastaamaan yhteisvastuullisesti oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantajat velvoitetaan yhteisvastuullisesti vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.**

Annettiin Luxemburgissa 8 päivänä joulukuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

R. Moura Ramos

laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja